

Список використаних джерел:

1. Яків Криховецький Богослов'я та духовність ікони. Львів, 2002. 167 с.
2. Андрій Лесів. Іконографія Страшного суду в українському малярстві: становлення і розвиток у контексті візантійського мистецтва.
3. Марта Федак. Датовані ікони Страшного суду з колекції Національного музею імені Андрія Шептицького у Львові. *Вісник Львівського університету. Серія мист-во*. 2013. Вип. 13. С. 182–198.

Крючков Є.М.

студент;

Панченко О.О.

доцент,

*Київський національний університет
будівництва та архітектури*

**ВПЛИВ ВІТРУ НА ФОРМУВАННЯ ФАСАДІВ
БАГАТОПОВЕРХОВИХ БУДІВЕЛЬ**

Архітектурне проектування має своїм завданням створити штучне середовище для життя, праці та дозвілля людини. Для забезпечення комфорту знаходження у такому середовищі архітектору часто доводиться кидати виклик самій природі і обирати – йти їй наперекір або знайти баланс із нею, віднайшовши спосіб зменшити супротив навколишньому середовищу.

Сукупність таких сил природи називають екологічними факторами – і вони у свою чергу поділяються на біотичні (живої природи), абіотичні (неживої природи) та антропогенні (вплив людини). Усі вони в різному ступені впливають на архітектуру в залежності від місця знаходження. Та чим вище ми підіймаємося над поверхнею землі, тим більше відчувається вплив саме абіотичних факторів. У випадку багатоповерхових будівель сонячна радіація (інсоляція) та вітер мають критичне значення для проектування.

Будинки, в силу їх протяжності і кутастості відносяться до категорії «погано обтічні об'єкти», як наслідок доквілля активно бореться з цією перешкодою, намагаючись будівлю зігнути, закрутити, перевернути,

відірвати або втиснути панелі фасадів, і, до того ж – обпалити сонячними променями і створити інші неприємності.

При проектуванні багатопверхових комплексів важливо користуватися принципами формотворення, які оптимізують простір та зменшують вітрове навантаження. При вирішенні багатьох завдань можна відмовитися від врахування стисливості і розглядати повітря як в'язку середу. Рішення зазнає суттєвого спрощення, але все ж залишається досить складним [1].

Повітря не огинає будівлю гладко – з'являється турбулентність та вихори, які призводять до нерівномірних навантажень у вигляді змінної бокової сили.

Існує декілька основних стратегій модифікації дизайну для послаблення турбулентності:

- 1) заокруглення кутів будівлі;
- 2) звуження до вершини;
- 3) змінна форма перерізу;
- 4) організація отворів, відкритих поверхів/секцій.

Також для захисту прибудинкової території та вхідної групи використовуються вітрозахисні козирки та стилобати – хоча при останньому варіанті є велике навантаження на кровлю стилобату [2].

Дослідження, яке провів Алі Арафат, показало, що будівля із заокругленими кутами за дві хвилини отримує майже у три рази менше вітрових навантажень і воно майже не змінюється з плином часу (коли як у не заокругленої форми є два пікових моменти) [3]. Заокруглення може також бути виконано за допомогою вирізів, як у «Taïpei 101».

Взагалі ж, використання вище наведених принципів може зменшити вітрове навантаження на 25-60% [3; 4]. Вони активно використовуються у сьогоденному будівництві, і особливим трендом є надання будівлі «закрученої» форми. Прикладами можуть бути відомий «огірок» Нормана Фостера Swiss Re Tower у Великій Британії та Shanghai Tower у Китаї.

Завдяки закрученості вітер, спрямовуючись з будь-якої сторони, оминає будівлю, не розбиваючись на окремі вихрі та не направляючись вниз, на вулиці.

Альтернативним способом боротьби з вітровим навантаженням є динамічна архітектура, яка завдяки змінній формі не тільки краще протистойть турбулентності, але й використовує енергію вітру для вироблення електроенергії. Основоположником динамічної архітектури

вважається Девід Фішер, а його проєкт Dynamic Tower – найяскравішим прикладом течії.

У майбутньому ми побачимо більше будівель, фасад яких буде не тільки направляти вітер у потрібному напрямку, а й сам видозмінюватись під потоки стихії, створюючи баланс з навколишнім середовищем.

Список використаних джерел:

1. Аржаников Н.С., Садекова Г.С. Аэродинамика летательных аппаратов : Учебник. Москва : Высшая школа, 1983.
2. Theodore Stathopoulos. Introduction to Environmental Aerodynamics. CISM, volume 531.
3. Ali Arafat. Building Vortex Shedding and Wind Load Analysis. URL: www.simscale.com
4. Peter A. Irwin. Wind Issues in the Design of Tall Buildings. RWDI Los Angeles Tall Building Structural Design Council, May 7, 2010.

Максімова К.В.

студентка,

Київський університет імені Бориса Грінченка

ПРОБЛЕМА КЛАСИФІКАЦІЇ ДЕКОРАТИВНОГО І СТАНКОВОГО ЖИВОПИСУ В ХХІ СТ.

Термін «декоративне мистецтво» стався від латинського слова «decoro» – «прикрашаю» і позначає пластичні мистецтва. У декоративному мистецтві, тісно вплетені в повсякденне життя для створення окремих предметів або архітектурного декору, використовуються різноманітні види технік. Декор творів декоративного мистецтва складається з поєднання утилітарного та естетичного призначення [1, с. 37].

До кінця ХХ ст. та початку ХХІ ст. було чітке розмежування декоративний живопис і станковий живопис. Станковий живопис – це створення творів, які існують незалежно від місця, де вони були створені. Зазвичай це картини, що створені на мольберті (тобто на